

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دمیتری سدوف - (Dmitry Sedov)
برگردان و نتیجه گیری اخلاقی: ا. م. شیری
۲۸ اگست ۲۰۱۳

معمای بزرگ «کیمیائی»

با کارت کاربرد اسلحه کیمیائی (گویا) توسط رژیم کشوری که قرار است به زور ساقط شود، غرب اولین بار نیست که بازی می کند. زمانی دروغ بزرگ در باره وجود «تسلیمات کیمیائی صدام حسین» نیز بهانه ای برای حمله به عراق گردید. به همین ترتیب نیز گزارشها در مورد کاربرد گاز «زارین» توسط سوریه در رسانه های غربی از چند ماه پیش انتشار یافت.

سند استفاده از تسلیمات کیمیائی به طور کلی وجود نداشته، که نیازمند بررسی جدی باشد. موارد اتفاقی، که تحقیقات در باره آنها به واسطه کارشناسان روسیه و کمیسیون مستقل سازمان ملل متحد به ریاست کارل له دل پونته به عمل آمد، ثابت کرد، که صحبت از استفاده از آن توسط «باند های مظنون مشخص» در میان بوده است. از سوی آنها چنین تاکتیکی مفهوم دوگانه دارد: سعی می کنند اولاً، از دست دادن ابتکار جنگی را با بهانه کاربرد تسلیمات کیمیائی توجیه نمایند و ثانیاً، برای تجاوز نظامی به سوریه زیر پرچم ناتو، «بمب تبلیغاتی» به دست قدرتهای ضد سوری بدهند.

شمار قربانیان کاربرد گاز «زارین» تا زمانهای اخیر در سوریه از چند ده نفر تجاوز نمی کرد، و باراک اوباما مجبور شد زحمات بسیاری را برای متقاعد کردن امریکائیها به این که بشار اسد «از خط قرمز عبور کرده» تحمل نماید. اما سخن از دهان پرید. فقط باید منتظر زمانی بود که باندهای شورشی «خوراک» تبلیغاتی فراوان تر به جلو سازمانگران جنگ اطلاعاتی بیندازند.

به این ترتیب، کانال تلویزیونی «العربییه» خبر مربوط به «استفاده گسترده دولت سوریه از سلاح کیمیائی و کشتار شمار زیادی انسان در آن را» در تاریخ ۲۱ اگست پخش کرد. بلافاصله تعداد آنها ۱۴۰۰ نفر اعلام شد و مقامات کشورهای ناتو بیدرنگ در این باره اظهار نظر کردند، که دولت سوریه شهروندان خود را وحشیانه به قتل می رساند. اما «بمبهای تبلیغاتی» خیلی آسان تهیه نمی شود، و آنها اغلب به طوری که سازندگان آنها فکر می کنند، منفجر نمی شوند. بمب، بلافاصله از ۲۱ اگست به تکه-تکه شدن شروع کرد...

در این مسأله، که تحریکات نوبتی شروع شده، شکی نیست. هیچ دولت عاقلی همزمان با ورود بارزسان برای بررسی احتمال استفاده از تسلیمات کیمیائی به کشور، از سلاح کیمیائی علیه مردم خودش استفاده نمی کند. کاربرد این سلاح در چنین موقعی فقط برای دشمنان دولت لازم است.

و در این واقعیت هم، که ۱۴۰۰ نفر کشته نشده، تردیدی وجود ندارد. اما در مورد این که آیا تلفات انسانی پیامد چنین تحریکاتی بوده، با چه سلاحی و چگونه آنها کشته شدند، ما نمی توانیم بلافاصله مطلع شویم.

فعلاً توجه خود را روی داده های زیر متمرکز می کنیم:

۱- هر چند چنین اقدام تروریستی قابل قیاس با حادثه تروریستی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ نیویورک می بایست با فلمهای ویدئویی و تصاویر زیادی همراه باشد، اما مجموعاً چند سوژه در باره «قربانیان» انفجار در اینترنت انتشار یافت. با این که روزها می گذرد، ولی هیچ سند آماتوری یا حرفه ئی به آنها اضافه نشده است. عصر روز حادثه ویدئو یا عکس جدید بازگذاری نشد و از روز دوم به طور کلی متوقف گردید. جهان حتی بخش کوچک «این فاجعه دهشتناک» را هم ندید. فقط دو سه محل با بیست نفر «آسیب دیده» نمایش داده می شود.

۲- طبق سنت، مسلمان باید در اولین روز مرگ به خاک سپرده شود. بنا بر این، می بایست در ۲۲ اگست تشییع جنازه بزرگی، حداقل برای چند صد کشته در اطراف دمشق برگزار می گردید. پس، گزارشات از این تشییع جنازه ها کو؟

۳- در منطقه آسیب دیده، با این که شورشیان تصرف کرده اند، می بایست تعدادی پزشک حضور داشته باشند. آنها اولین کسانی هستند که به کمک آسیب دیدگان می شتابند و سبب جراحات را مشخص می کنند. بنا بر این آنها نیز لزوماً در مقابل دوربینهای تلویزیون یا حداقل تلفون همراه قرار می گرفتند. پس، بیانات و اظهار نظرات این متخصصان کجاست؟

۴- تکنولوژی ارتباطی معاصر امکان اطلاع دادن فوری خبر مرگ مقتول به قوم و خویشان او در سایر شهرهای سوریه و جهان را فراهم ساخته است. این کار می توانست خبرهای اینترنتی در باره ابعاد فاجعه را تکمیل نماید. کو این اطلاعات؟

۵- چرا انجمن های مذهبی سوریه مجالس سوگواری برای کشته شدگان برگزار نمی کنند؟ بیانیه های شخصیت های روحانی به مناسب فاجعه کجاست؟

۶- اظهارات و توضیحات مستدل مخالفان در باره انگیزه حمله نیروهای دولتی کو؟ آنها این مسأله را که هدف «حمله» باندهای مسلح نبودند، چگونه توضیح می دهند؟

۷- مقامات غربی از دولت سوریه می خواهند اجازه دهد بازرسان سازمان ملل از محل کشتار مردم بازدید نمایند، انگار نمی فهمند، که چنین تقاضا را باید در مقابل شورشیان مطرح سازند، چرا که، منطقه آسیب دیده تحت کنترل شورشیان قرار دارد.

۸- متخصصان و کارشناسان با تجزیه و تحلیل تصاویر و فلمهای محل وقوع «فاجعه»، فقدان علائم مشخصه مسمومیت در «قربانیان» را و همچنین، این واقعیت را که درست همان «قربانیان» در مکانهای مختلف ظاهر می شوند، تأیید می کنند. یکی از دختران «مسموم شده» را آنها در سه مکان و سه وضعیت مختلف مشاهده کردند.

شورای امنیت سازمان ملل متحد به دلایل فوق الذکر، در رابطه با این داستان بیانیه بسیار محتاطانه ای صادر کرد. در آن از جمله گفته می شود: «حادثه باید مورد بررسی قرار گیرد». در غرب اما به تشدید اوضاع دامن می زنند. لورن فابیوس، وزیر خارجه فرانسه، چنان عصبانی شد، که خواهان «حمله نظامی» به سوریه شد. لازم به یادآوریست، که هنگام تهاجم به لیبیا، فرانسه نقش اول را بازی کرد. آیا احتمال دارد، که در مورد سوریه نیز مثل مورد لیبیا، بحث بر سر مستعمرات سابق فرانسه باشد؟

زمان زیادی لازم نیست بگذرد تا روشن شود، که هیچ منظره ای از «کاربرد گسترده تسلیحات کیمیایی» وجود نداشته، بلکه، یک جنگ تبلیغاتی دیگر با هدف تشدید هر چه بیشتر هیستری ضد سوری در جریان بوده است. به خصوص این که طرح سرنگونی رژیم بشار اسد با شکست مواجه شده و پوله‌های صرف شده قطری، عربستانی، ترکیه‌ئی، اروپائی و امریکائی برای آن، می‌تواند باد هوا شود و به دنبال این، فقط ایران بهره‌مند از پیروزی سوریه، قادر به تقویت مواضع خود خواهد بود.

پذیرش چنین چشم انداز برای آن کسانی که مناقشه را به سوریه تحمیل کردند، قابل تحمل نیست. آنها برای تغییر اوضاع به هر وسیله ای چنگ خواهند زد. اغفالگریهای تازه تر در جنگ تبلیغاتی هنوز در پیش است.

اما پایان شب سیه، سفید است. مشاهده و مطالعه آنچه که بر سر لیبیا آمد، باعث شد تا مسکو و پکن «پورش» اعضای غربی شورای امنیت سازمان ملل متحد را که سعی می‌کردند برای صدور قطعنامه علیه سوریه هر چه بیشتر از تحریکات استفاده کنند، متوقف سازند. این عقلا نیت است. باید منتظر بود و دید، که «زائادات خشک» باقیمانده از «بمب تبلیغاتی» چه خواهد بود. به احتمال قوی، عاقبت آن بسیار رقت انگیز خواهد بود.

نتیجه گیری اخلاقی

حجب و حیاء، شرم و خجالت یک خصیصه عالی انسانی است. هر کسی که تنها ذره هائی از شرف، وجدان و عقلا نیت در نهادش باقی مانده باشد، در حین ارتکاب یک امر خلاف، به خاطر یک کردار و یا گفتار نادرست یا ناروا، طبیعتاً عرق شرم بر پیشانی اش می‌نشیند، صورتش از خجالت سرخ می‌شود...

مقامات رسمی دول امپریالیستی، این سخنگویان و مجریان فرامین دولت مخفی صهیونیستی، از همان ابتدای زایش تا همین ساعت، که من و شما زنده و شاهدیم میلیونها بار علیه تمامی کشورها و خلقهای جهان، علیه مقامات دولتی و کنشگران سیاسی آنها توطئه کرده، دسیسه چینی نموده، به جعل و تقلب دست زده، دروغهای بیشمارانه گفته اند و بر اساس آنها، آتش جنگهای خانمانسوز را بر افروخته، صدها میلیون انسان را قتل عام کرده اند. اگر تلفات دو جنگ جهانی را، بمباران اتمی دو شهر ناکازاکی و هیروشیما، جاپان را، قتل عام میلیونی خلقهای ویتنام، کره، کامبوج، چین، اتحاد شوروی، امریکای لاتین، افریقا، استرالیا، یا در همین دو دهه اخیر، یوگسلاوی، افغانستان، عراق، سومالی، لیبیا، سوریه امروز و به طور کلی همه و همه را به خاطر آوریم، چنان منظره رقت انگیزی در افق دیدمان ظاهر می‌شود، که زبان از توصیف و قلم از بیان آن عاجز خواهد بود. با این وجود، نه تنها هیچ گاه شاهد عرق شرم در پیشانی کارگزاران استعمار و صهیونیسم جهانی نبوده ایم، بلکه به عکس، آنها با سماجت و لجاجت بیشمارانه به اعمال و گفتار ضدانسانی خود ادامه می‌دهند.

وانگهی و گذشته از نتیجه گیری اخلاقی فوق، مگر نه این است، که حاصل هر عمل یا اقدامی، بیرحم ترین داور آن است! بپذیریم که این فعال مایشاءهای امپریالیسم جهانی آخرین ذرات شرف و وجدان خود را مصرف کرده اند و شرم و حیاء برای تربیت یافتگان مکتب دولت مخفی جهانی در واقع بی معنی است. خوب! حداقل نتیجه دسایس و توطئه ها، جنگها و تجاوزاتشان در ویتنام، جاپان، کوریا، عراق، افغانستان، سومالی، لیبیا، سوریه و ... که تا روز امروزی قربانی می‌گیرد، صلح و امنیت جهانی را به طور کلی در جایجای جهان از بین برده، تاراج و سرقت مسلحانه ثروت‌های کشورهای جهان را به عنوان امر عادی تعریف نموده و فقر، فساد، بی حقوقی را همگانی کرده اند...

امروز در نقطهٔ اوج رسوائی جاسوسی امریکا علیه همهٔ دولتها و مردم جهان، ناتوی رسانه ای باز هم به انتشار دروغهای بیش‌رمانه و ادعاهای غیر قابل اثبات مأموران دولت مخفی جهانی دایر بر استفادهٔ نیروهای دولت سوریه از تسلیحات کیمیائی علیه مردم خویش مشغول است... آیا هنوز هم باید به تماشای صحنه های فجایع جهانی با نقش آفرینی مشاطه ها و خدمتکاران امپریالیسم جهانی و صهیونیسم بین الملل ادامه داد یا چارهٔ اساسی برای رام کردن این زنجیر بریدگان باید اندیشید؟ طبیعتاً، راه دوم بسیار عقلانی به نظر میرسد.

<http://www.fondsk.ru/news/2013/08/23/bolshaja-himicheskaja-misteria-22336.html>

۵ شهریور - سنبله ۱۳۹۲